

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3077/09
van Monica Frassoni (Verts/ALE)
aan de Commissie

Betreft: Grondwatersanering en het waterleidingnet van de gemeente Treviglio in de Italiaanse regio Lombardije

Op de plek waar de stroomgebieden van de rivieren de Adda en de Serio samenkomen, is het grondwater in de afgelopen decennia met verschillende stoffen verontreinigd. Vanaf 2000 is er met name sprake van een vervuiling met chroom VI, veroorzaakt door het bedrijf Castalcrom in de Italiaanse gemeente Ciserano.

Toen Castalcrom stopte met haar productie, is men begonnen met saneren door het verdunnen van het verontreinigde grondwater dat als bron dient voor het drinkwaternet van de gemeente Treviglio. De concentratie chroom VI is daardoor afgenomen tot 25 microgram per liter. De regio Lombardije vond deze waarde laag genoeg en heeft daarom besloten de sanering stop te zetten, ondanks dat in de wetgeving over dit onderwerp (nationale wet inzake saneringen 471/1999 (ministerieel decreet) en wetgevend decreet 152/2006) een drempelwaarde voor verontreiniging met chroom VI is vastgelegd van 5 microgram per liter.

In bijlage I van richtlijn 98/83/EG¹, betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water, zijn de grenswaarden vastgesteld van een aantal verontreinigende stoffen. De lidstaten bepalen parameterwaarden die op z'n minst overeenkomen met de parameterwaarden die zijn bepaald in de richtlijn. De wettelijke grenswaarde van chroom (III en VI) in drinkwater is met wetgevend decreet 31/2001 vastgesteld op 50 microgram per liter (waarbij is uitgegaan van richtlijn 98/83/EG).

Lidstaten hebben de mogelijkheid om grenswaarden van verontreinigende stoffen vast te stellen die strenger zijn dan de grenswaarden die zijn vastgesteld in richtlijn 98/83/EG en met haar wetgeving inzake saneringen erkent Italië dat een waarde van 5 microgram chroom VI per liter voldoende aanleiding geeft om te beginnen met saneringswerkzaamheden.

Kan de Commissie, gezien bovenstaande, aangeven of zij niet van mening is dat Italië niet volledig voldoet aan haar plicht om de volksgezondheid te beschermen – zoals voorzien in richtlijn 98/83/EG – omdat zij in haar nationale uitvoeringswetgeving een waarde aanhoudt die overeenkomt met wat op Europees niveau is vastgesteld, maar die hoger is dan de waarde die in een andere nationale wet wordt gezien als drempelwaarde voor verontreiniging?

---

¹ PB L 330 van 5.12.1998, blz. 32